

Med henblik på gennemførelse af denne bestemmelse foreslår udvalget en regel om, at fortrydelsesretten ved *fjernsalgsaftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser* kun gælder, indtil aftalen efter forbrugers udtrykkelige ønske er blevet helt opfyldt af begge parter.

Da det efter bestemmelsen er en forudsætning, at aftalen er helt opfyldt af begge parter inden fortrydelsesrettens udøvelse, vil reglen normalt være uden praktisk betydning i tilfælde, hvor der er tale om et løbende aftaleforhold mellem parterne, herunder f.eks. et lån eller en kassekreditaftale. Som et eksempel på et tilfælde, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, kan nævnes en enkeltstående aftale om betalingsformidling eller pengeoverførsel.

Vedrørende *fjernsalgsaftaler om ikke-finansielle tjenesteydelser og varer, der skal fremstilles eller tilpasses efter forbrugers individuelle behov*, følger det af den gældende forbruger aftalelovs § 12, stk. 2, at der kun er fortrydelsesret, indtil udførelsen, fremstillingen eller tilpasningen begynder, hvis forbrugeren forinden har givet sit samtykke til, at den erhvervsdrivende kunne påbegynde udførelsen mv. inden fortrydelsesfristens udløb. Begrænsningen i fortrydelsesretten gælder dog ikke, hvis aftalen vedrører løbende levering og er indgået i forbindelse med en uanmodet telefonisk henvendelse. Bestemmelsen hviler på det generelle fjernsalgsdirektivs artikel 6, stk. 3, 1. og 3. bind.

Udvalget foreslår på dette punkt en videreførelse af gældende ret.

Vedrørende *aftaler indgået uden for fast forretningssted* følger det af forbruger aftalelovens § 6, stk. 5, at det i forbindelse med en aftale indgået uden for fast forretningssted om et bestillingskøb skriftligt kan aftales, at fremstillingen eller tilpasningen af varen skal påbegyndes på et nærmere angivet tidspunkt inden 14 dage efter mødet mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren, og at fortrydelsesretten i givet fald skal bruges inden dette tidspunkt.

Udvalget anfører, at dørsalgsdirektivet inden for sit område ikke indeholder en regel om adgang for parterne til i visse tilfælde at aftale, at fortrydelsesretten bortfalder inden direktivets 7 dages frist.

Udvalget anfører videre, at der uden for dørsalgsdirektivets anvendelsesområde er adgang til at indføre en mulighed for parterne for at aftale, at fortrydelsesretten bortfalder på et nærmere bestemt tidspunkt inden fortrydelsesfristens udløb.

Uden for dørsalgsdirektivets område falder bl.a. aftaler om levering af en anden vare eller tjenesteydelse end den, i anledning af hvilken forbrugeren har anmo-

det om den erhvervsdrivendes besøg, såfremt forbrugeren, da den pågældende anmodede om besøget, vidste eller med rimelighed kunne vide, at levering af denne vare eller tjenesteydelse er en del af den erhvervsdrivendes handels- eller erhvervsvirksomhed, jf. dørsalgsdirektivets artikel 1, stk. 2.

Efter udvalgets opfattelse er der behov for at kunne aftale en forkortet fortrydelsesfrist, når der er tale om aftaler vedrørende tjenesteydelser eller bestillingskøb, hvor der er fortrydelsesret, fordi aftalen er indgået under et anmodet hjemmebesøg, men angår noget, der er forskelligt fra det, som forbrugeren har bedt den erhvervsdrivende om at komme for, og hvor forbrugeren, da denne anmodede om besøget, vidste eller burde vide, at den pågældende tjenesteydelse eller vare falder inden for den erhvervsdrivendes virksomhedsområde.

Som eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan nævnes et tilfælde, hvor en murer er tilkaldt med henblik på reparation af en bygnings sokkel, og hvor der under besøget på forbrugers initiativ indgås aftale om flisearbejde i køkkenet. Det gælder dog kun, hvis det må stå forbrugeren klart, at den pågældende erhvervsdrivende tillige udfører flisearbejde.

Der vil derimod f.eks. ikke være adgang for parterne til at indgå aftale om en forkortet fortrydelsesfrist i et tilfælde, hvor der under et anmodet hjemmebesøg vedrørende maling af en husfacade indgås aftale om udskiftning af tagsten - dog forudsat at det ikke i det konkrete tilfælde må være klart for forbrugeren, at det pågældende tillægsarbejde falder inden for den erhvervsdrivendes virksomhedsområde.

Der henvises til betænkningen side 166-168, 255-257 og 286-288.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 18, stk. 4-6, og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 i, stk. 1, 2. pkt., i forslingsaftaleloven).

4.2.4.4. Fremgangsmåden ved brug af fortrydelsesretten.

Efter artikel 6, stk. 6, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser skal forbrugeren for at udøve fortrydelsesretten give den erhvervsdrivende meddelelse herom inden udløbet af fortrydelsesfristen. Meddelelsen skal gives på en måde, som har beviskraft i henhold til national lov. Fristen anses for overholdt, hvis meddelelsen, når den foreligger på papir eller andet varigt medium, som modtageren har adgang til, er afsendt inden fristens udløb.